

Hensyn til Fogedgaarden paa Røssø blev, hvis jeg ikke huster feil, i Finantsloven for 1859—60 bestemt, at den skulde sælges, og ligeledes staaer jeg i den Formening, at det blev bestemt, at Indtægten deraf skulde fordeles mellem Viborg Bispestol og Kathedralskolen. Hvad nu Indtægten af Tienden angaaer, har der ikke fra 1ste Mai 1859 fundet nogen yderligere Fordeling Sted deraf mellem de tre Institutioner, jeg før nævnte, men man er bleven ved kun at fordele de 150 Rd., medens de øvrige Indtægter af Tienden ere blevne indsatte i Viborg Sparekasse, og Meningen dermed er, saavidt jeg kan forstaae, at man vil afvente en endelig Afgjørelse af, hvorledes denne Fordeling skal finde Sted, om Tienden skal fordeles paa samme Maade som tidligere de 150 Rd., eller om der mulig skal finde et andet Delingsforhold Sted; der er formodentlig Tale om, hvorvidt der skal gives en Erstatning for det Tab, Domkapitlet har haft derved, at det har mistet dets Fjertedeel af Bjergelønnen paa Røssø. Den Bestemmelse, som blev tagen i Finantsloven 1859—60, at Fogedgaarden skulde sælges, er heller ikke bleven realiseret, og man seer, at Grunden dertil ligger i en Korrespondance mellem eller maaskee en forskjellig Ansøelse hos Indenrigsministeriet og Kultusministeriet, samt formodentlig tillige i, at Domkapitlet i Viborg ikke har kunnet blive enigt om at gjøre en Indstilling, som kunde tages til Følge af vedkommende Minister om, hvorledes Gaarden skulde behandles. Det sees imidlertid, at den administrative Revision nu har gjort Udsættelse angaaende Fordelingen af Tienden, saa at man altsaa med det Første kan vente, at denne Sag kan blive afgjort, og det vil ligeledes sees, at Ministeriet, efter en Indstilling fra Domkapitlet i Viborg, har bemyniget dette til at foretage de fornødne Skridt for at iværksætte Fogedgaardens Salg; man vil derved gaae frem alternativt, idet man enten vil sælge Gaarden under Et eller i smaa Parceller, og man vil naturligvis vælge den Maade, hvorpaa man faaer den bedst betalt. Saaledes staaer Sagen efter den seneste Kontinuationsbesvarelse af Ministeriet til Statsrevisionens Antegning for Aaret 1860—61. Det ærede Thing vil mulig erindre, at der i

Betænkningen over Statsrevisionens Beretning med Hensyn til Regnskabet for 1859—60 blev gjort opmærksom paa, at denne Sag ikke var saaledes færdig, at man kunde tage en Beslutning om den, men at man maatte afvente Regnskabet for 1860—61, og man seer ogsaa af Statsrevisionens Beretning for 1860—61, at den har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, uden at den dog har faaet en saadan endelig Besvarelse, at den kunde forelægge noget Forslag til Beslutning for Thinget. Den Kontinuationsantegning, jeg har tilladt mig at henvise til, er tilkommen Landstingets Udvalg, men dette har heller ikke i den fundet tilstrækkelig Anledning til endelig at afgjøre Sagen, der altsaa efter min Opfattelse foreligger saaledes, at vi maae vente, at Statsrevisionen for 1861—62 vil være istand til endelig at forelægge os den tilstrækkelig opløst og til, hvis den dertil maatte finde Anledning, at forelægge os et Forslag til Beslutning i saa Henseende.

Fischer: Jeg kan ikke Andet end takke den ærede Ordfører for, at han har bragt dette Spørgsmaal under Overveielse. Det er et Forhold, som det aabenbart vil blive vanskeligt at ordne, skjøndt man skulde troe, at det vilde være overmaade let, thi Ordningen er vedtagen ved en Beslutning af Rigsdagen under Finantsloven og skulde træde i Kraft, som den ærede Ordfører har bemærket, allerede den 1ste Mai 1859. Ikke desto mindre har det ikke været muligt for Statsrevisionen endnu at faae tilbørlig Oplysning om, hvorledes Sagen egentlig stiller sig, og Grunden dertil maa uden tvivl søges deri, at den ikke afgjøres umiddelbart af Ministeriet, men at Domkapitlet i Viborg træder imellem. Siden Statsrevisionens Beretning er afgiven, er der oversendt Statsrevisionen en Meddelelse fra Ministeriet angaaende denne Sag, og saavidt jeg kan skjønne, maa en lignende Meddelelse være tilhændekommet Landstingets Udvalg. Af denne Meddelelse fremgaaer imidlertid ikke stort videre, end at Sagen endnu ikke er ordnet, og at der kan være Udsigt til, at det ikke vil være ganske kort, inden den endelig bliver ordnet. Fogedgaarden, for at nævne et enkelt Exempel, er endnu ikke solgt,